

Broeken

Twee maanden gelden kocht ik een broek. Ik vond mezelf zielig, omdat mijn ex vier dagen na mij al weer een ander had. Dus ik kocht een broek. Foute *move*. Want die broek, die pas ik dus niet meer.

Spijtig kijk ik naar mijn kledingkast. Er liggen zeker vier broeken die ik niet meer pas. Ook mijn shirts zijn hoog nodig aan vervanging toe. Want ook die pas ik niet meer. Ja, ik pas ze nog wel en ook de broeken kan ik nog wel aan. Maar er passen nu met gemak twee mensen in mijn broeken... te groot dus.

Spontane Anorexia? Nou nee. Eerder een portie liefdesverdriet en een gebrek aan geld. Sinds ik mijn eigen huis heb ben ik er achter gekomen dat koekjes bij de thee een luxe zijn. Waar ik bij mijn ouders een koekje of twee bij de thee kreeg, neem ik nu twee koppen thee en geen koekje.

Mijn kilo's nemen dus de benen. Leuk zou je zeggen. En ja natuurlijk is dat leuk! Ik ben er ook heel blij mee. Iedereen zegt: "goh ben je afgevallen?" "Ja goed hè!" Glunder ik dan trots. "Sonja Bakker?" vragen ze dan. Nee ik dieet niet, ik heb een hekel aan diëten. Calorieën tellen en Cola light drinken zijn niets voor mij.

Maar toch gaan de kilo's er vandoor. Zeker tien kilo is eraf gegaan in de laatste twee maanden. Uit wanhoop heb ik maar een riem gekocht. Ik hou niet van riemen, maar steeds je broek ophijsen staat ook zo stom.

Die broeken die kunnen nu echt niet meer. Riem op het strakste gaatje en hopen dat ze blijven hangen. Ach blij ben ik met mijn *new and improved me*. En als ik nieuwe broeken heb, maak ik van die oude wel een stel tassen.

Stéphanie de Geus 2007 ©